

Kuva: Lauri Hooli ©

Kehityksmaantieteen tutkimus nyt.

Lauri Hooli

Kehitysmaantieteen dosentti ja
yliopistonlehtori Turun yliopiston
Maantieteen ja geologian laitoksella

Työskennellyt kehitysyhteistyön
parissa Afrikassa vuodesta 2002
lähtien.

Miltei kaikki julkaisuni saatavilla
vapaasti: [Google scholar/lauri hooli](https://scholar.google.com/citations?user=lauri_hooli)

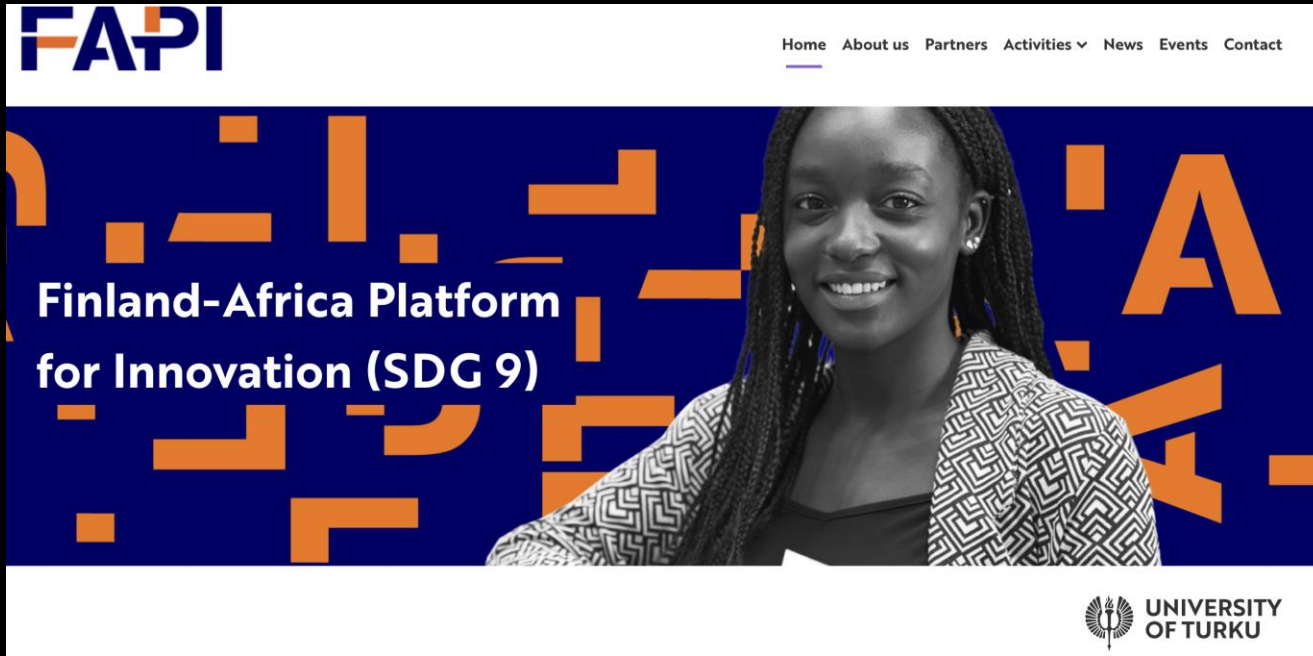

Kuva: Lauri Hooli ©

Kuva: Lauri Hooli ©

Kehityksmaantiede Turun yliopiston maantieteen osastolla:

FAPI

Home About us Partners Activities News Events Contact

**Finland-Africa Platform
for Innovation (SDG 9)**

**UNIVERSITY
OF TURKU**

**KRE
PRO**
— Knowledge Creation Processes

Projects People Publica

UTU Tanzania Team

Research and education cooperation of the University of Turku in Tanzania

Home News Projects Expertise Outcomes Impacts on society Contact

KREPRO

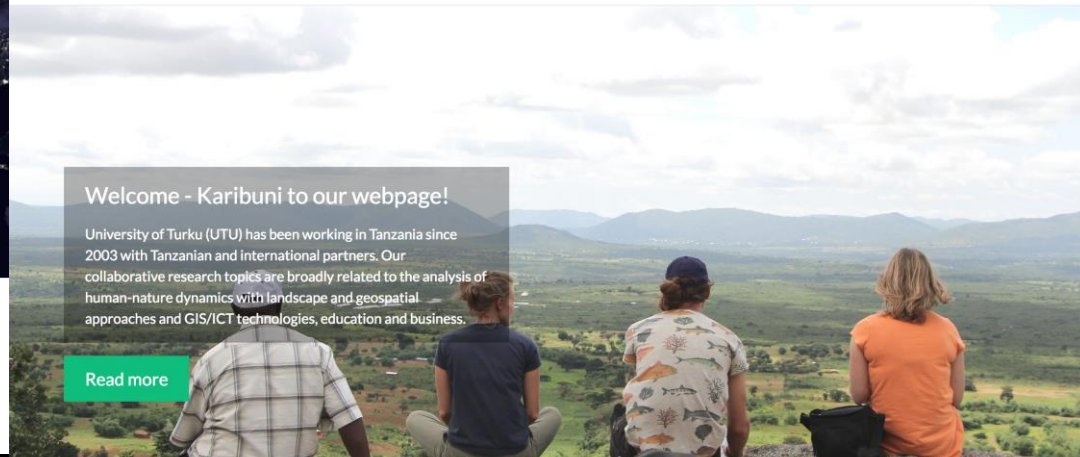
KREPRO

KREPRO conducts geographical research on *knowledge creation processes* and innovations from the global North to South. With geographical approach, we analyze the processes of knowledge creation,

Welcome - Karibuni to our webpage!

University of Turku (UTU) has been working in Tanzania since 2003 with Tanzanian and international partners. Our collaborative research topics are broadly related to the analysis of human-nature dynamics with landscape and geospatial approaches and GIS/ICT technologies, education and business.

Read more

Title	Year	Leader and partners	Funding and links
Social innovations in Geo-ICT education at Tanzanian HEIs for improved employability (GeoICT4e)	2020-2024	UTU with TUAS, NoviaUAS, UDSM, ARU, SUA, SUZA, MoCU	Ministry for Foreign Affairs of Finland / HEI-ICI Project www-pages
Tanzania Resilience Academy	2019-2021	UTU with UDSM, ARU, SUZA and SUA	The World Bank Project www-pages Climate Risk Database (CRD)
Geospatial and ICT capacities in Tanzanian Higher Education Institutions (Geo-ICT)	2017-2020	UTU with UDSM, ARU, SUZA and SUA	Ministry for Foreign Affairs of Finland / HEI-ICI
Sustainability, scale relations and structure-function-benefit chains in the landscape systems of the Tanzanian Southern Highlands (SUSLAND)	2014-2019	UTU Geography	Academy of Finland (Development Research)
Geospatial Business Ecosystem in Tanzania (GESEC)	2016-2018	UTU Geography and Future Technologies	Business Finland/BEAM (former TEKES)
National Spatial Data Infrastructure for Integrated Coastal and Marine Spatial Planning in Zanzibar (ZAN-SDI)	2016-2018	Finnish Environment Institute SYKE (Lead) with UTU Geography and NLS of Finland	Ministry for Foreign Affairs of Finland/ICI project with the Government of Zanzibar
Pre-GESEC (preparatory project for geospatial business ecosystem in Tanzania)	2016 (6 months)	UTU Geography and Information Technology	Business Finland/BEAM (former TEKES)
UTU-FAO Forest Plantation Mapping in the Southern Highlands	2016 (6 months)	UTU Geography	UN/FAO
HEI-GIS capacities in Geography education at the University of Dar es Salaam	2013-2016	UTU Geography with UTU	HEI-ICI/Ministry for Foreign Affairs of Finland
Knowledge Creation Processes (KREPRO)	2012-2016	UTU Geography	SA/Academy of Finland
Changing land use and forest management practices and multidimensional adaptation strategies in Zanzibar, Tanzania	2010-2013	UTU Geography	SA/Academy of Finland (Development Research)
North-South-South (NSS) staff and student exchange networks coordinated by Åbo Akademi 2008-2010, 2011-2013 and UTU 2013-15.	2008-2015	UTU Geography	NSS/Ministry for Foreign Affairs of Finland
Rural Settlement Development, Land Ownership and Food Security since Ujamaa era in Eastern Tanzania	2008-2010	UTU Geography	SA/Academy of Finland (Development Research)
Practical measures needed to tackle climate change	2008	UTU Geography	Ministry for Foreign Affairs of Finland
Sustainable landscapes in Zanzibar	2005-2007	UTU Geography	MOSSE/Ministry for Foreign Affairs of Finland
Interaction between community, forest plantation and biodiversity	2003-2004	UTU Geography	MOSSE/Ministry for Foreign Affairs of Finland

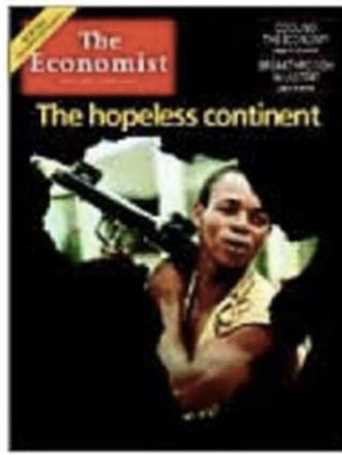
Sisällys:

1. Johdanto
2. Kehitysmaantiede
3. Köyhyys ja epätasa-arvo
4. Muuttuva Afrikka
5. Ratkaisuja – Innovaatiot?

1. JOHDANTO

2000

2011

2013

2019

KEHITYSPARADIGMA MUUTOKSESSA:

ETELÄN TALOUSKASVU

RÄJÄHDYSMÄINEN VÄESTÖNKASVU JA KAUPUNGISTUMINEN

UUSI GEOPOLITIIKKA

TEKNOLOGIAN KEHITYS

ILMASTONMUUTOS

AVOIMEMMAT ODOTUKSET KEHITYSYHTEITYÖN VASTAVUOROISUUDESTA

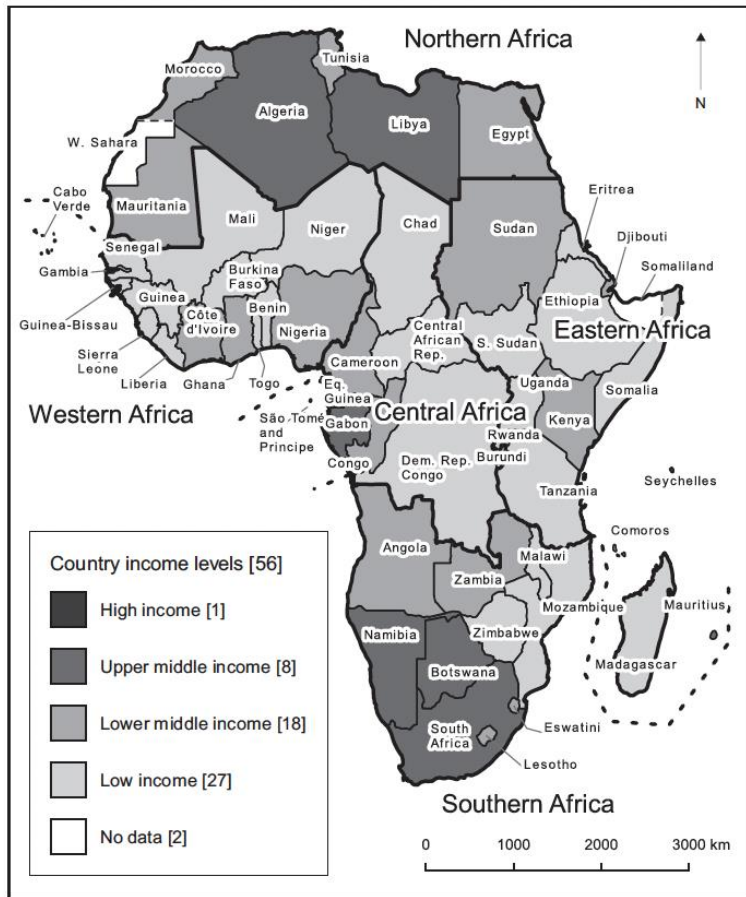

FIGURE 1.3 Economy in Africa

Source: Modified from UNECA (2018b)

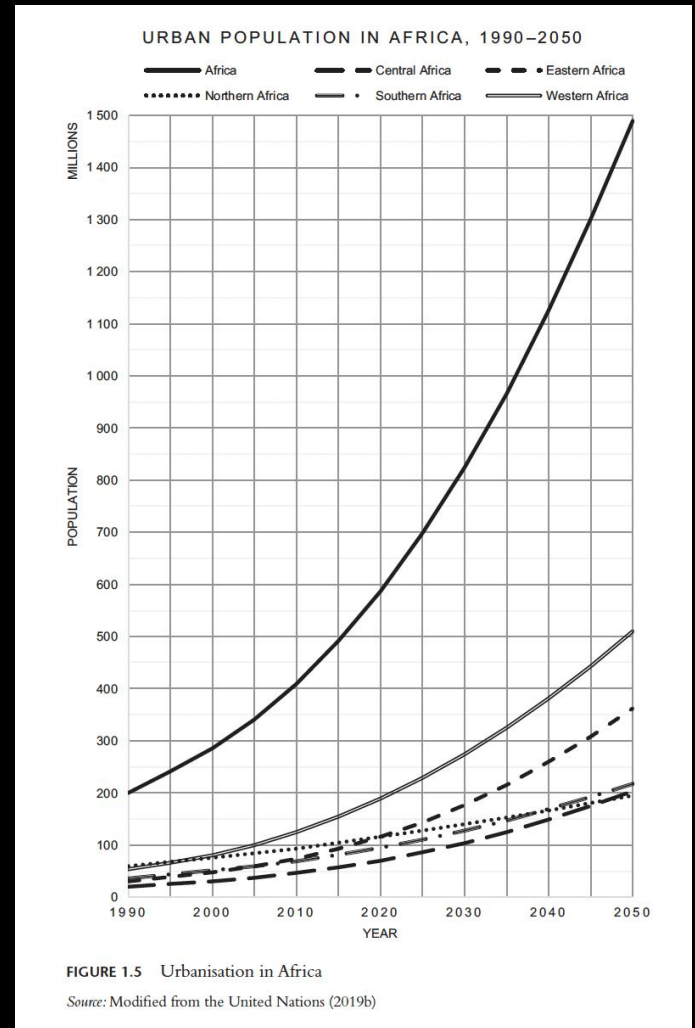

FIGURE 1.5 Urbanisation in Africa

Source: Modified from the United Nations (2019b)

Lähde: Jauhiainen & Hooli 2019

2. KEHITYSMAANTIEDE

MITÄ KEHITYS ON?

Kehitys on monimutkaisena ja moniulotteinen käsite, jolla yleisesti ottaen viitataan muutokseen tai edistykseen ihmisten elämänlaadussa, taloudellisessa menestyksessä, yhteiskunnallisessa järjestäytymisessä tai ympäristön tilassa.

Kehitys voi olla myös negatiivista (esim. taantuma) ja yhden sektorin positiivinen kehitys voi aiheuttaa negatiivista kehitystä toisaalla (vrt. talous ja ympäristö).

Eri tieteenalat määrittelevät kehitystä omista lähtökohdistaan:

1. Taloustiede: Taloudellisen kasvun ja vaurauden lisääntymisenä esim. bruttokansantuotteen (BKT) kasvua per capita, työllisyyden paranemista ja vähemmän köyhyyttä.

2. Sosiaalitieteet: Esim. yhteiskunnallinen edistyminen, kuten parempina koulutusmahdollisuuksina, terveydenhuollon saatavuuden parantumisena, sukupuolten tasa-arvon edistymisenä ja köyhyyden vähenemisenä.

3. Ympäristötieteet: Kestävää kehitystä, jossa taloudellinen kasvu ja ympäristön hyvinvointi ovat tasapainossa. Kehityksen määrittelemisen voi liittyä ekosysteemien terveyteen, ilmastonmuutoksen torjuntaan ja luonnonvarojen kestävään käyttöön.

MITÄ KEHITYS ON?

Useasti kehityksen lähtökohdaksi otetaan Yhdistyneiden kansakuntien kestävä kehityksen tavoitteet (2015):

KEHITYSMAANTIEDE

Tutkii kehityksen (epätasa-arvoista) alueellista jakautumista:

1. Globaalisti (esim. Globaalin etelän ja pohjoisen välillä);
2. Alueellisesti (valtioiden välillä);
3. Paikallisesti (valtioiden/kuntien sisällä).

Pyrkii ymmärtämään, kuinka alueelliset tekijät vaikuttavat kehitysmaiden taloudelliseen, sosiaaliseen, poliittiseen ja ympäristölliseen tilanteeseen.

Monitieteinen lähestymistapa, ja tutkijat pyrkivät yhdistämään maantieteelliset, taloudelliset, sosiaaliset ja ympäristölliset näkökulmat ymmärtääkseen alueiden monimutkaisia haasteita ja mahdollisuuksia.

Tarjoaa tutkimukseen perustuvaa tietoa, käytännön ratkaisuja ja suosituksia alueidenkehittämiseen, kehitysyhteistyöhön ja kehityspolitiikkaan.

Esimerkkejä kehitysmaantieteen tutkimuksesta:

- 1.Kestävä kehitys:** Kuinka voidaan saavuttaa taloudellista kasvua ja samalla säilyttää ympäristön kestävyys?
- 2.Urbanisaatio ja kaupungistuminen:** Miten kaupungistuminen vaikuttaa kehitysmaiden yhteiskuntiin, kaupunkien kasvuun, infrastruktuuriin ja elämänlaatuun?
- 3.Köyhyys ja eriarvoisuus:** Vaikka monilla alueilla on tapahtunut talouskasvua, köyhyys ja eriarvoisuus ovat edelleen suuria haasteita.
- 4.Yhteiskunnalliset muutokset:** Esim. väestönkasvu, demokratiakehitys tai sukupuolten välinen tasa-arvo.
- 5.Talousmaantiede ja kauppa:** kansainvälinen kauppa, investoinnit, mikroyrittäjäyys ja globaali talouspolitiikka.
- 6.Konfliktit ja turvallisuus:** Konfliktit, niiden syyt ja seuraukset sekä keinoja niiden ehkäisemiseksi.
- 7.Terveys ja hyvinvointi:** Terveysjärjestelmiä, sairauksien ehkäisyä ja terveydenhuollon saatavuutta koskeva tutkimus.
- 8.Tiedon jalostuminen, teknologia ja innovaatiot:** Miten uudet tavat toimia tai esimerkiksi tieto- ja viestintäteknologia voivat edistää taloudellista ja sosiaalista kehitystä?

KEHITYSMAANTIEDE

Metodologisesti kehitysmaantiede on usein KRIITTISTÄ ja nojautuu EMANSIPATORISEEN (vapauttavaan) tiedonintressiin. Esimerkiksi: (post)-strukturalistinen; (post)-kolonialistinen tai feministinen lähestymistapa.

Menetelmällisesti kehitysmaantieteessä tutkittavien ihmisten osallistuminen ja aito pyrkimys yhteiskunnalliseen muutokseen ovat ensiarvoisen tärkeitä – niin kutsuttu *Participatory action research* (PAR).

Ei yhtä oikeaa metodologiaa Enemmän kuin osiensa summa:

Esim. verrattuna taloustieteeseen avoimuus teoriaa, metodologiaa ja tutkittavaa kohdetta kohtaan.

Malleista ja isoista tilastollisista aineistoista kohti prosessien laadullista ymmärrystä → prosesseja, jotka tapahtuvat tässä ja nyt on hankalaa tutkia pelkällä numeraalisella datalla.

Menetelmällinen triangulaatio yhdistelee eri määrällisiä ja laadullisia menetelmiä.

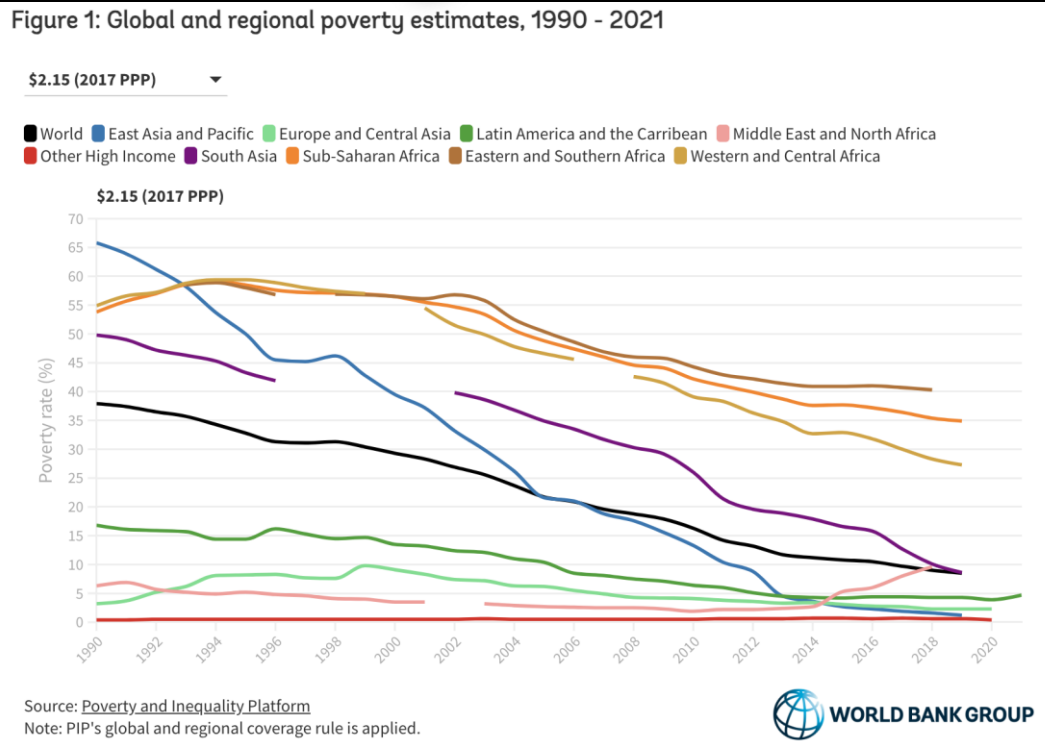
3. KÖYHYYS JA EPÄTASA-ARVO

Äärimmäinen köyhyys:

Henkilön tai perheen tulot eivät riitä välttämättömiin perustarpeisiin, kuten ruokaan, puhtaaseen veteen, asianmukaiseen asumiseen, terveydenhuoltoon ja koulutukseen. Maailmanpankki määrittelee kansainvälisesti hyväksytyin alarajan, jonka tarkoitus on auttaa arvioimaan äärimmäisen köyhyden laajuutta eri puolilla maailmaa ja seuraamaan edistymistä köyhyden vähentämisessä (YK, 2020)

→ Vuonna 2022 äärimmäisen köyhyden alaraja nostettiin 2,15 dollariin päivässä, joka on kuitenkin erittäin kiistanalainen.

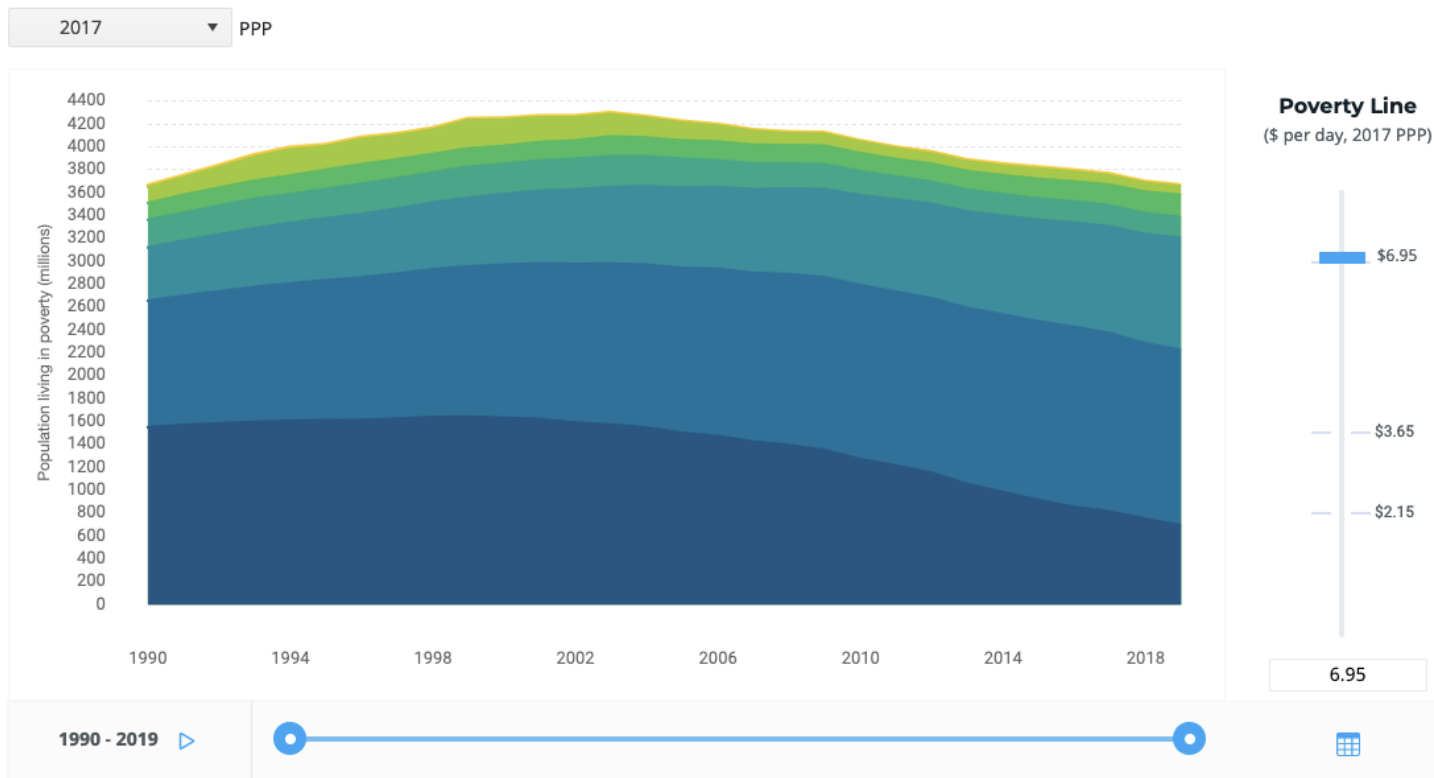

DID YOU KNOW?

3.67
billion

[Take a Tour](#)

people lived below the **\$6.95** per day poverty line in 2019

Source: World Bank (2023), Poverty and Inequality Platform (version 20230919_2017_01_02_PROD) [data set]. pip.worldbank.org. Accessed on 2023-10-06

Relationaalinen köyhyys:

Laaja käsite, joka korostaa köyhyyden moniulotteisuutta ja sosiaalisten suhteiden merkitystä ihmisten hyvinvoinnille ja osallisuudelle yhteiskunnassa. Se pyrkii ymmärtämään köyhyyden syitä ja seurauksia syvällisemmin kuin pelkkä tulorajaan perustuva köyhyysmittari.

Keskeisiä näkökulmia relationaaliseen köyhyyteen (Wood, 2003: 456):

1. Sosiaalinen syrjäytyminen: Yksilöt tai ryhmät suljetaan ulkopuolelle yhteiskunnan normaaleista vuorovaikutus- ja osallistumismahdollisuuksista, kuten rajoitukset koulutukseen, työllistymiseen, terveydenhuoltoon tai poliittiseen osallistumiseen. . Tämä voi johtua esimerkiksi etnisestä alkuperästä, sukupuolesta, vammaisuudesta tai muista syrjintään liittyvistä tekijöistä.
2. Elinolosuhteet ja voimavarat: Ottaa huomioon myös yksilöiden ja yhteisöjen voimavarat ja elinolosuhteet, jotka voivat vaihdella suuresti. Tähän voi kuulua pääsy sosiaalisiin verkostoihin, kulttuurisiin resursseihin, koulutukseen ja terveydenhuoltoon.
3. Kulttuuriset ja yhteiskunnalliset näkökulmat:, kuten valtarakenteita, normeja ja arvoja, jotka voivat vaikuttaa siihen, kuinka yhteisöjen jäsenet näkevät itsensä ja toisensa sekä miten heidän vuorovaikutuksensa muotoutuvat.

EPÄTASA-ARVO GLOBAALINA ILMIÖNÄ

Kehityserot eivät jakaannu vain etelä-pohjoinen akselilla vaan kasvavat myös vauraiden maiden sisällä

Maaseutu-kaupunki, Vanhat teollisuus kaupungit-kasvukeskukset, ydinmaaseutu-kulttuurimaaseutu

Monet maat alkavat olla yhtä epätasa-arvoisia kun ne olivat 1930-luvulla

ALUEELLINEN ERIARVOISUUS

Alueellinen kehitys on polkuriippuvaista

ULKOISET SYYT:

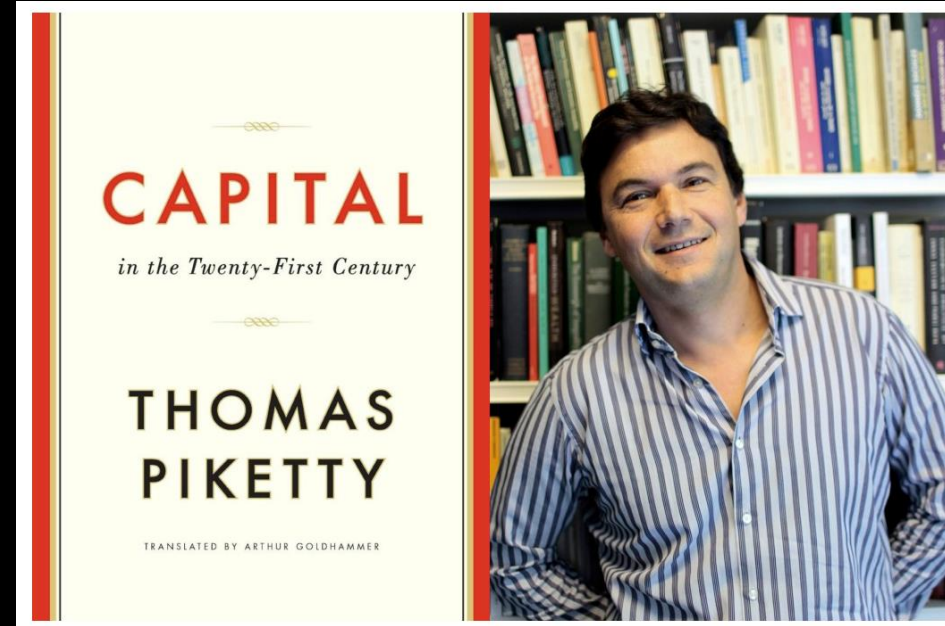
Orjakauppa, kolonialismi sekä kansainvälisten organisaatioiden rakenteiden uudistamisohjelmat ovat heikentäneet Afrikan mahdollisuuksia menestyä ja toisaalta hyödyttäneet Eurooppaa sekä Yhdysvaltoja

SISÄISET SYYT:

Institutionaalinen ohuus (Lakien, asetusten, strategioiden ja toimintaohjelmien puute, sekä kulttuuri, koulutus, luottamus yms.)

Organisationaalinen ohuus (sosiaalisen- ja inhimillisen pääoman puute)

Kehityksen esteitä: Rajalliset resurssit, ilmastolliset olosuhteet, ansioita tuottavien rakenteiden huono kehitys erityisesti maaseudulla nopea väestönkasvu, viljelymaan vähäisyys ja ympäristön pilaantuminen kuten myös instituutioiden heikko taso.

Thomas Pikettyn bestselleri: *Capital in the Twenty-First Century* (2014) toi talouden epätasa-arvon sosiaalitieteiden keskiöön

Vauraus keskittyy omistavalle luokalle, kun talouskasvu on hitaampaa kuin pääomalle saatavat tuotot

Teknologian kehitys on hyödyttänyt pääomaa ennemminkin kuin työvoimaa ja johtanut työvoiman osuutta kansantuotteesta (yleinen ilmiö myös vauraimmissa maissa)

EPÄTASA-ARVO JA MAAILMAN RIKKAIN

1%

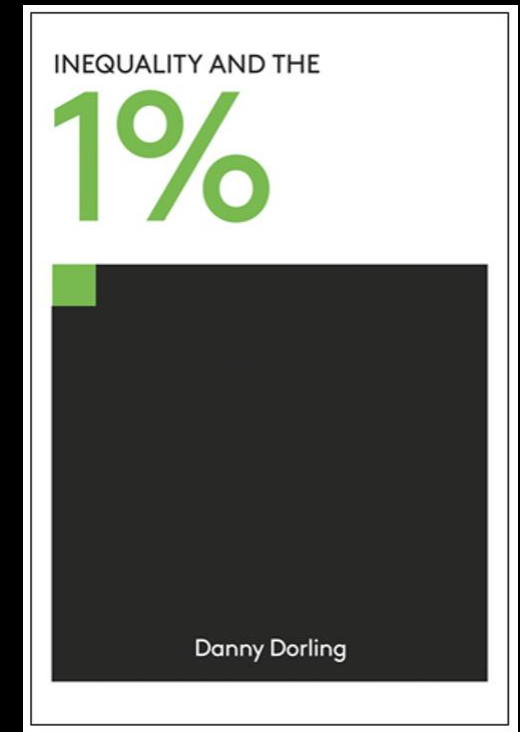
1% enemmän kuin puolet maailman varallisuudesta
(Dorling, 2019)

1% luoman vaurauden odotetaan valuvan alas (*trickle down*) imitoinnilla sekä yleisenä vaurautena

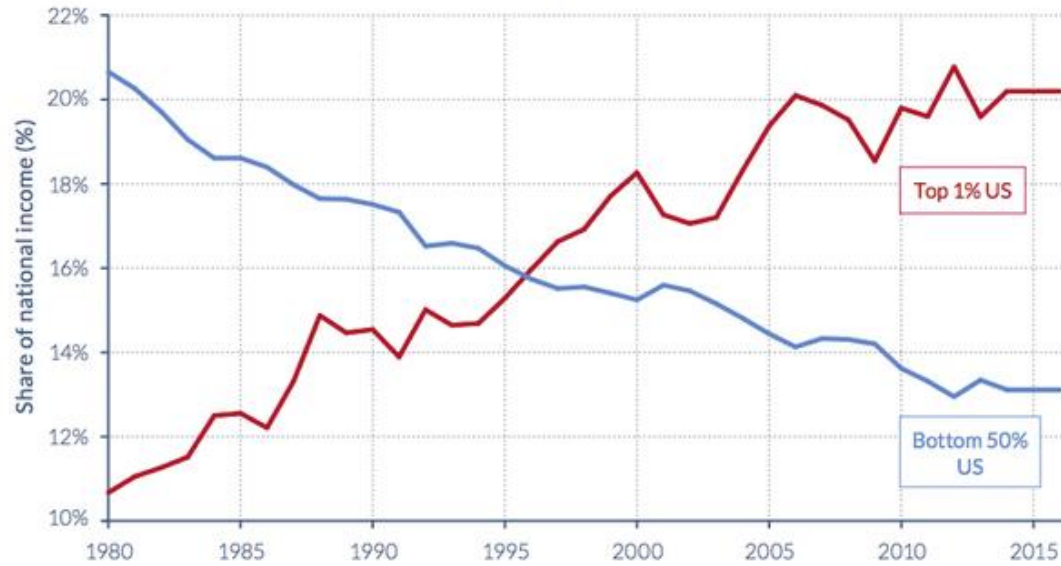
Woodwardin (2015) mukaan vain 5% kaikesta uudesta globaalista kasvusta valuu alas maailman köyhimmälle 60% ihmisistä.

Enimmäkseen valuu korkeasti koulutetuille ja vauraille tahoille lähellä 1%

Hyöty menee suurimmaksi osaksi 20% vauraimmista väestöstä

US

The richest 1 per cent exceeded the poorest 50 per cent in the last decades © World inequality report 2018

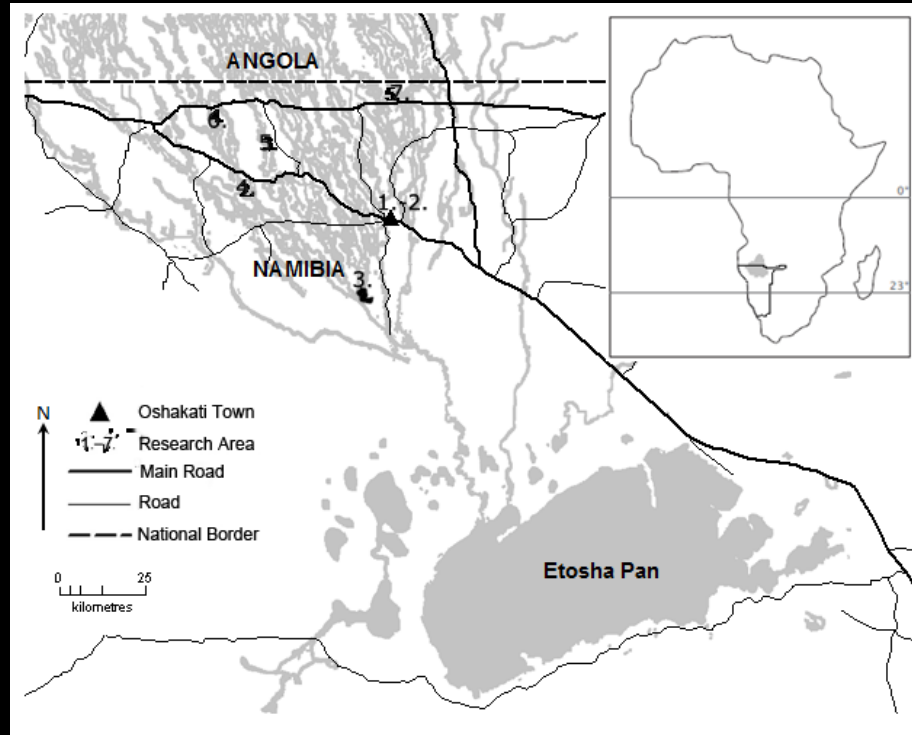
4. MUUTTUVA AFRIKKA

Resilience of the poorest: coping strategies and indigenous knowledge of living with the floods in Northern Namibia

Lauri Johannes Hooli¹

Kuva: Lauri Hooli ©

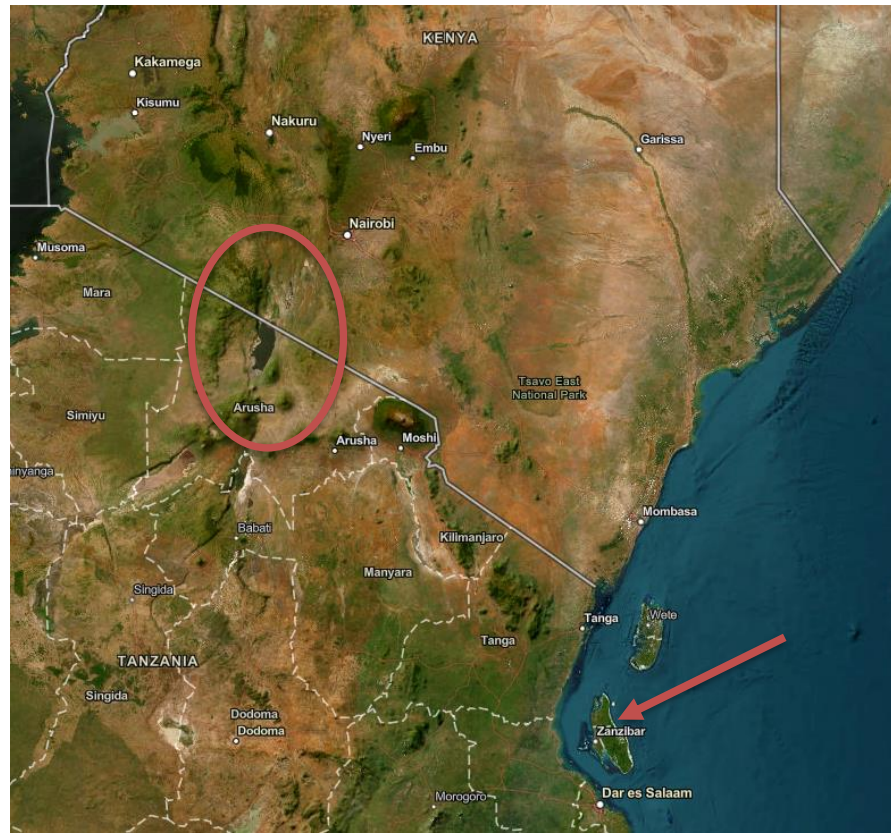
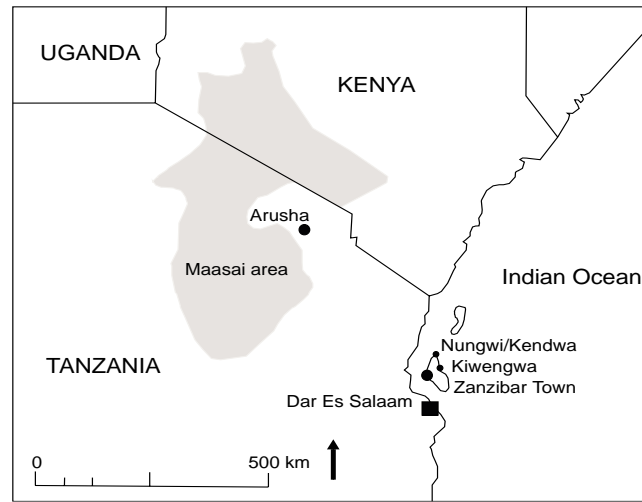
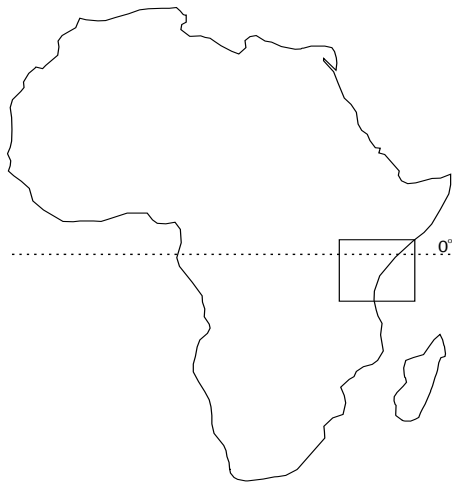

From Warrior to Beach Boy: The Resilience of the Maasai in Zanzibar's Tourism Business

Kuva: Lauri Hooli ©

MONDAY, NOV 17, 2014 06:43 PM EET

Tanzania evicting 40,000 people from homeland to make room for Dubai royal family

It will become a private hunting reserve

JOANNA ROTHKOPF [Follow](#)

STK

OK

+1

54

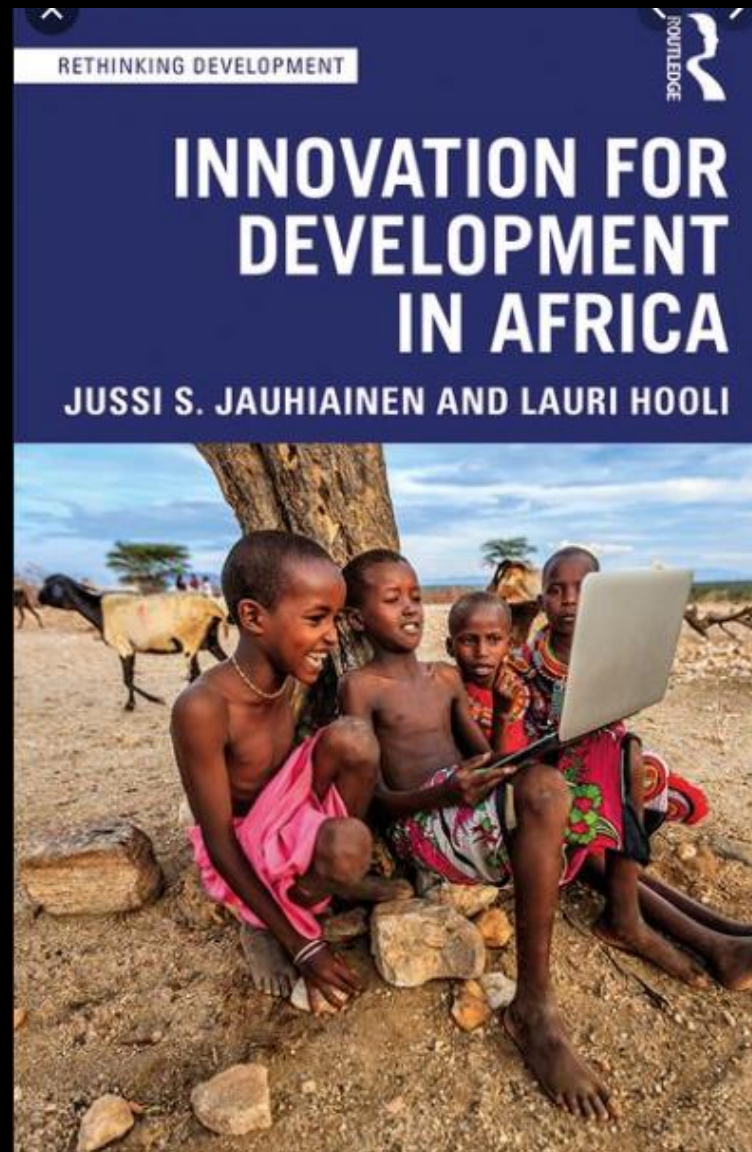
TOPICS: TANZANIA, MASAI, DUBAI ROYAL FAMILY, HUNTING, BIG GAME, LUXURY SAFARI, SUSTAINABILITY NEWS, NEWS, POLITICS NEWS

[Credit: [uros](#) via Shutterstock]

5. RATKAISUJA – INNOVAATIOT?

INNOVAATIO:

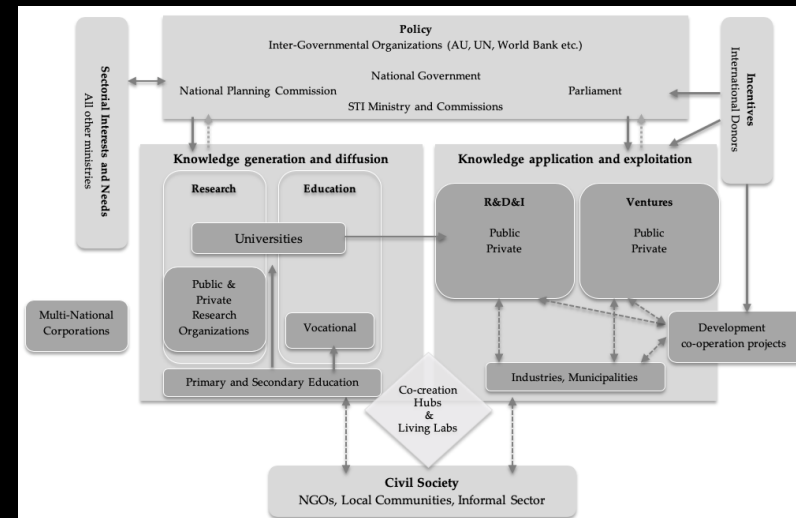
uusi tai mukautettu tuote, tuotantotapa, organisaatiotapa tai palvelu, joka on otettu käyttöön markkinoilla, organisaatiossa tai yhteisössä (Fagerberg 2005)

INNOVAATIOJÄRJESTELMÄ:

toimijoiden välinen yhteistyö innovaatioiden kehittämiseksi, levittämiseksi tai käyttöönottamiseksi (yritykset, yliopistot, hallitus, käyttäjät...) (Asheim et al. 2016)

INNOVAATIOPOLITIIKKA:

lait, asetukset ja tuet innovaatiotoiminnan edistämiseksi (Asheim et al. 2016)

INNOVAAATIOKESKEINEN KEHITYSPOLITIikka

kestävä talouskasvu on palannut kansainvälisen kehitysyhteistyön keskeisimmäksi päämääräksi ja yritykset sen toteuttajaksi (Mawdsley 2017)

innovaatiot ja teknologian kehitys talouskasvun veturina

myönteinen vaikutus työllisyyteen, köyhyyden vähentämiseen ja ympäristön suojeluun

vastuulliset innovaatiot, paikallinen tieto, tarvepohjaiset innovaatiot, niukat innovaatiot...

innovaatiotoiminta ja yksityisyritysten vahvempi läsnäolo ovat tuoneet uusia toimijoita, rahaa ja tietoa kehitysyhteistyöhön (Janus et al. 2015)

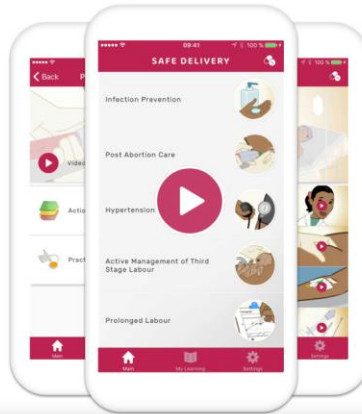
The smartest and safest way
to make payments in
Tanzania.

GET NALA TODAY

Apua

SAFE DELIVERY APP

Empowering skilled birth attendants to provide a safer birth for mothers and newborns everywhere.

Grow with Aerobotics

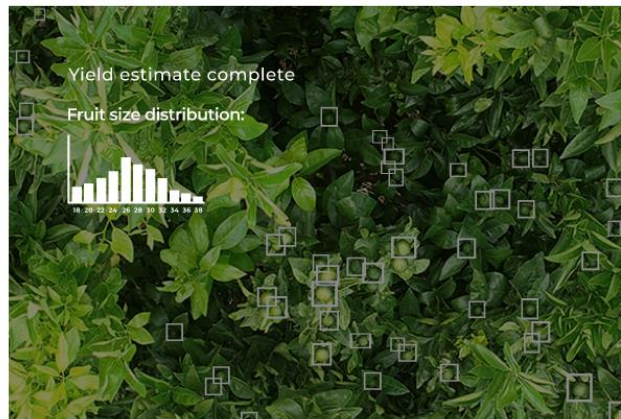
Aerobotics provides an end-to-end solution to help manage your farm throughout the season

Orchard Management

Problem Tree Identification

Pest & Disease Management

Yield Management coming soon

NÄKYMÄTTÖMÄT INNOVAATIOT

African Journal of Science, Technology, Innovation and Development

Routledge
Taylor & Francis Group

ISSN: 2042-1338 (Print) 2042-1346 (Online) Journal homepage: <http://www.tandfonline.com/loi/rajs20>

Living labs and knowledge creation in developing countries: Living labs as a tool for socio-economic resilience in Tanzania

Lauri Hooli, Jussi S. Jauhiainen & Kristiina Lähde

To cite this article: Lauri Hooli, Jussi S. Jauhiainen & Kristiina Lähde: knowledge creation in developing countries: Living labs as a tool for socio-economic resilience in Tanzania, African Journal of Science, Technology, Innovation and Development, 10.1080/20421338.2015.1132534

To link to this article: <https://doi.org/10.1080/20421338.2015.1132534>

Kuva: Lauri Hooli ©

Kuva: Lauri Hooli ©

INNOVAATIO- JA KEHITYSPOLITIIKAN YHTEEN KIETOUTUMINEN

	Innovaatiopolitiikka	Kehityspolitiikka
1.0	Tutkimus ja kehitys (1945-1990)	Modernisaatio (1945-2000)
2.0	Kansallinen innovaatiojärjestelmä (1990-2018)	Yhteisöjen kehittäminen (2000-2010)
3.0	Yhteiskunnallinen muutos (2018-)	Innovaatiot (2010-)

Kuva: Lauri Hooli ©

INNOVAATIOIDEN SUHDE KEHITYKSEEN ON MONIMUTKAINEN

keskittyy osaajiin, kehittyneimpiin alueisiin sekä pääkaupunkeihin

tarvitaan sosiaalista ja taloudellista pääomaa sekä riskinottokykyä

innovaatiot korvaavat vanhaa teknologiaa sekä vähentävä matalan osaamisen työpaikkoja

miltei kaikki maailman ongelmat liittyvät aiempiin innovaatioihin

ei ole onnistunut poistamaan köyhyyttä tai eriarvoisuutta siellä missä Innovaatiopolitiikka toimii hyvin

Table 1 Aid regimes 1950–present: Selected events, principles, goals and policies

	<i>Modernization</i> 1950–1980	<i>Neoliberalism</i> 1980–2000	<i>Neoliberalism</i> 2000–2010	<i>Retroliberalism</i> c. 2010 to present
Global events	Allied War victory, evolving Cold War and Truman's four point programme	Debt Crisis and fall of the USSR	9/11 and the hollowing out of the state	GFC and the aftermath of war, the rise of China and other Southern 'emerging powers'
Domestic political context in West	Cold War politics and Kennedy Alliance	Thatcherism, Reaganomics and Rogernomics	The rise of Tony Blair's New Labour (UK) and Helen Clark's Labour New Zealand (NZ) and Clinton's democrats	Swing back to the right – Key, Cameron, Abbot and Republican control of Senate in US
Principles	Modernist and traditional structuralist ideas concerning role of industrialization and backwardness of rural development. Geopolitical imperative of preventing domino effect across the Third World, socialist modernities and dependency theorists	Neoliberal theories. The state crowds out the private sector and leads to inefficiency and corruption. The market will arrive at Pareto Optimum. Benefits of export growth will trickle down to poor through employment	The state tackles social justice based on neo-structuralist ideas but in the context of a globalized economy that remains open. Delivering the benefits of globalization and ensuring its trickle down	The state exists to facilitate economic growth, the private sector should not be crowded out by the state and the state sponsors and facilitates the private sector. Ricardian comparative advantage
Development goals	Grow industrial sector, promote regional alliances, promote urbanization and reduce rural inefficiencies	Reduce government size, raise productivity and stimulate exports	Poverty alleviation, equality promotion and aid effectiveness through market mechanisms	Economic growth, infrastructure development, stimulate trade and investment through financing
Aid policies and modalities	Import substitution Industrialization, land reform, General Budget Support (GBS) and Colombo Plan	Structural Adjustment Programmes (SAPs), export-orientation, privatization, hollowing out of the state, reduction in social expenditure, 'Good governance' and Market-based projects	Millennium Development Goals (MDGs), national interest and development agenda (formally) separate, Poverty Reduction Strategy Papers, Poverty reduction-based projects, Sector Wide Approaches (SWAs) and GBS and reconstruction of the state for security	Infrastructure, semi-tied aid projects, new (returnable) forms of development financing, development for diplomacy and the rolling together of national interest and developmentalism and partial return to project modalities

Source: Authors' own.

Private-sector innovation processes in development cooperation: perspectives from Finnish technology enterprises

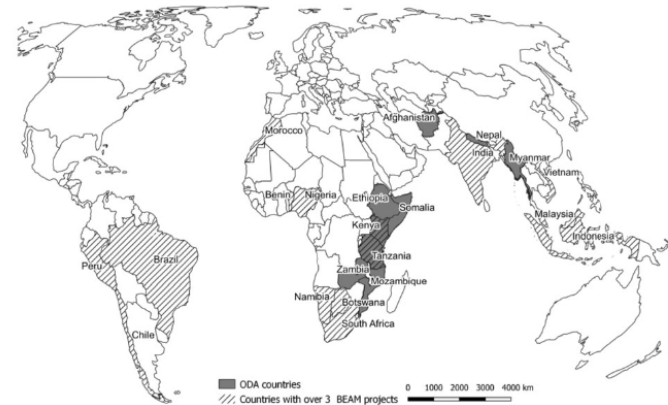
Lauri Johannes Hooli

Department of Geography and Geology, University of Turku, Turku, Finland

ABSTRACT

The development community has become an important financier of innovation processes in the Global South. This research scrutinizes Finnish private enterprises receiving development assistance for their innovation processes, targeting the markets of the Global South. Beyond the critical rationales, there is a lack of contextual understanding about the development impacts of private sector – focused development cooperation. The research reveals that the private sector’s role in development is heterogeneous and complex. Although, companies’ involvement has brought innovations, new actors, and funding to development cooperation, it has only fragile ties to the conventional objectives of development – to reduce extreme poverty and inequality. Innovation activities of the Finnish companies focus on rather developed markets of middle-income countries and an educated wealthy minority. Local communities have minor involvement in the design, profit sharing, or value addition of such projects, and their main role is the consumption of end products.

BEAM target country	Number of projects
India	29
Tanzania	14
Viet Nam	12
Namibia	11
South Africa	8
Brazil	5
Kenya	5
Botswana	4
Indonesia	4
Malesia	4
Morocco	4
Nigeria	4
Benin	3
Chile	3
Peru	3

Recipients of ODA	Afghanistan	Ethiopia	Syria	Mozambique	Myanmar	Somalia	Tanzania	Sierra Leone	Nepal
Volume of net ODA 2019 (mil./EUR)	22,90	18.26	15.39	14.86	12.41	11.61	10.54	9.90	9.52

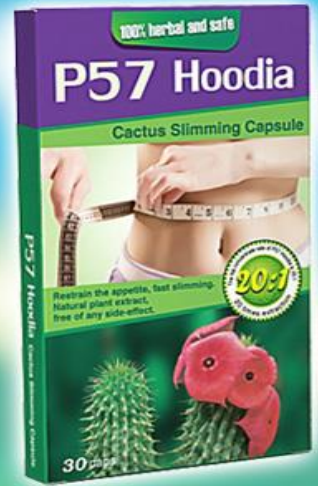
Figure 1. Recipients of Finnish ODA and the volume of assistance (MFA 2020) compared to the locations of the 113 BEAM projects.

113 BEAM projektista yli puolet projekteista sijoittui (51 %) ylemmän keskitulon maihin. 34 % projekteista toimi alemman keskitulon maissa ja vain 15 prosenttia projekteista toimi maailman vähiten kehittyneissä maissa.

Hoodia

Slimming

Rachel Wynberg
Doris Schroeder
Roger Chennells
Editors

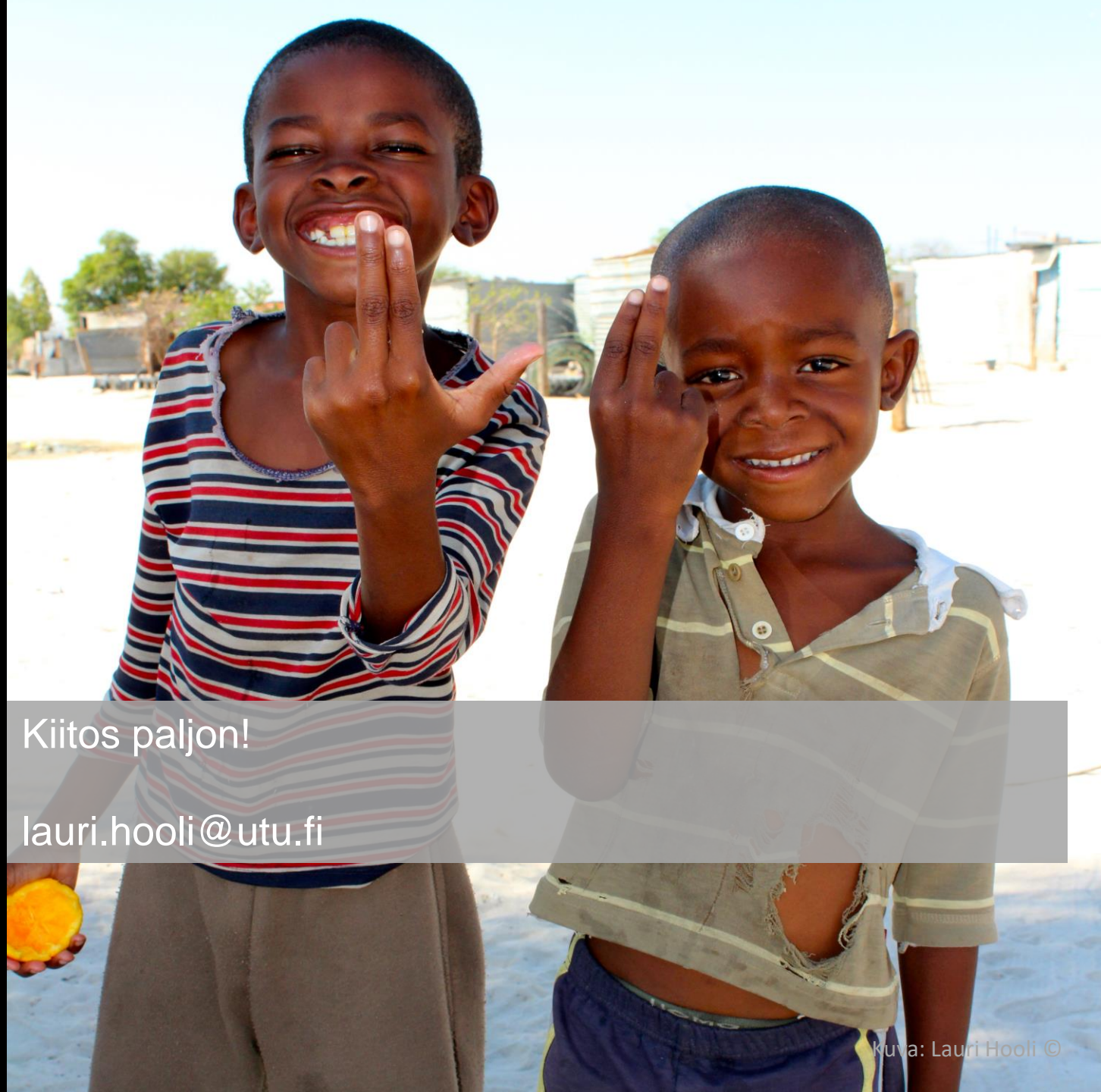
Indigenous Peoples, Consent and Benefit Sharing

Lessons from the San-Hoodia Case

LÄHTEET:

- Asheim, B. T., Grillitsch, M., & Trippl, M. (2016). Regional innovation systems: Past–present–future. *Handbook on the geographies of innovation*, 45-62.
- Cozzens S. E., and R. Kaplinsky (2009). 'Innovation, Poverty and Inequality: Cause, Coincidence, or Co-evolution?' in B-Å. Lundvall, K. J. Joseph, C. Chaminade, and J. Vang (eds) *Handbook of Innovation and Developing Countries: Building Domestic Capabilities in a Global Setting*, pp. 57–82. Cheltenham: Edward Elgar.
- Dorling, D. (2019). *Inequality and the 1%*. Verso Books.
- Fagerberg, J., Mowery, D. C., & Nelson, R. R. (Eds.). (2005). *The Oxford handbook of innovation*. Oxford university press.
- Hooli, L., Jauhiainen, J. S., & Lähde, K. (2016). Living labs and knowledge creation in developing countries: Living labs as a tool for socio-economic resilience in Tanzania. *African Journal of Science, Technology, Innovation and Development*, 8(1), 61-70.
- Murray, W. E., & Overton, J. (2016). Retroliberalism and the new aid regime of the 2010s. *Progress in Development Studies*, 16(3), 244-260.
- Hooli, L. J. (2021). Private-sector innovation processes in development cooperation: perspectives from Finnish technology enterprises. *Innovation and Development*, 1-18.
- Jauhiainen, J. S., & Hooli, L. (2019). *Innovation for development in Africa*. Routledge.
- Janus, H., Klingebiel, S., & Paulo, S. (2015). Beyond aid: A conceptual perspective on the transformation of development cooperation. *Journal of International Development*, 27(2), 155-169.
- Lee, N. (2016). Growth with inequality? The local consequences of innovation and creativity. In *Handbook on the Geographies of Innovation*. Edward Elgar Publishing.
- Mawdsley, E. (2017). Development geography 1: Cooperation, competition and convergence between 'North' and 'South'. *Progress in Human Geography*, 41(1), 108-117.
- Murray, W. E., & Overton, J. (2016). Retroliberalism and the new aid regime of the 2010s. *Progress in Development Studies*, 16(3), 244-260.
- Piketty, Thomas. *Capital in the twenty-first century*. Harvard University Press, 2014.
- Shearmur, R. (2016). Why local development and local innovation are not the same thing: the uneven geographic distribution of innovation-related development. In *Handbook on the Geographies of Innovation*. Edward Elgar Publishing.
- Woodward, D. (2015). Incrementum ad Absurdum: Global growth, inequality and poverty eradication in a carbon-constrained world. *World Economic Review*, 4, 43-62.
- Wynberg, R., Schroeder, D., & Chennells, R. (2009). *Indigenous peoples, consent and benefit sharing: lessons from the San-Hoodia case*. Berlin, Germany: Springer.

Kiitos paljon!

lauri.hooli@utu.fi